

ФОРМУВАННЯ ІНТЕГРОВАНОЇ МОДЕЛІ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО МАШИНОБУДУВАННЯ В КОНТЕКСТІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

Вступ України у СОТ та перспективи її входження до Європейського Союзу, серед іншого, обумовлюють розвиток національного наукового та інноваційного потенціалу країни відповідно до підходів і принципів, що використовуються з країнах ЄС.

Стратегічним напрямом державної інноваційної політики України є формування взаємодії науки, освіти, бізнесу і держави для створення умов інноваційного розвитку економіки з врахуванням вже наявного світового досвіду інноваційного розвитку та особливостей держави. Запропонована нами інтегрована модель інноваційного розвитку повинна об'єднати зусилля державних органів управління всіх рівнів, установ, організацій та закладів освітньої, науково-технічної сфери, підприємницького сектора економіки на користь прискореного використання досягнень науки і технологій з метою активізації інноваційної діяльності як окремої галузі економіки, так реалізації стратегічних національних інтересів країни загалом.

В основі активізації інноваційної діяльності та формування ринку нової сільськогосподарської техніки на інноваційних засадах за даною моделлю визначено цілеспрямоване державно-приватне інноваційне партнерство, функціональна взаємодія якого полягає в наступному:

державна підтримує науково-технічний сектор і систему освіти – джерела інновацій, забезпечує вільний доступ до результатів наукових досліджень у державному секторі, створює умови для їхнього комерційного використання, формування необхідної інноваційної інфраструктури, системи підготовки кваліфікованого персоналу і нормативно-правової бази для стимулювання інноваційного підприємництва;

наука, на підставі всебічного аналізу світових тенденцій, технологічного передбачення і наявного науково-технічного й освітнього потенціалу, здійснює фундаментальні дослідження та розробляє проривні інновації в галузі сільськогосподарського машинобудування;

підприємства галузі, які втілюють у життя нові розробки та продукують нову техніку, виводячи її на ринок для потенційного споживача, беруть на себе весь комерційний ризик роботи на ринку інноваційної продукції і водночас також весь прибуток, сплачуючи при цьому науково-освітнім установам відповідні відрахування (роялті) за право використання інновацій, інститутам випробування за можливість введення на ринок готової якісної нової техніки.

Держава таким чином одержує свої дивіденди від податків для розв'язання соціальних проблем і, найголовніше, зміцнення своїх позицій щодо інших держав на світовій арені.

Таким чином, у контексті вище зазначеного, ми бачимо закінчений цикл реалізації інноваційної політики, яка здатна створити сприятливі умови для активізації інноваційної діяльності всіх учасників інноваційного процесу в ланцюзі “ідея – дослідження – виробництво – споживання”, беручи до уваги їх спільні інтереси. Баланс інтересів основних суб'єктів створення та використання інноваційних ресурсів (інноваційної власності) досягається за умов функціонування дієздатного ланцюга інноваційного процесу, суб'єктами якого виступають держава, наука і освіта та підприємство (виробник нової техніки) та її споживач, і побудови збалансованих правових та взаємовигідних економічних відносин між державними і недержавними суб'єктами інноваційної діяльності.